

[Indenrigsministeren.]

mer dybere ind herpaa, og naar jeg advarer mod det, er det ikke, fordi man paa noget Tidspunkt vil faa mig at se blandt dem, der søger at værne om daarlig og ødsel Administration, ikke paa nogen Maade, men fordi det, hvis man vil holde sig til det rent faktiske med Hensyn til Kommunernes Stilling, er en Række af forskellige Forhold, der er medvirkende til de forskellige Kommuners Stilling. Og herunder er Spørgsmaalet om ødsel Administration en enkelt lille Del, men en overmaade ringe Del. Hvis vi gaar Kommunernes Forhold igennem, som jeg nogenlunde kender dem, vil Aarsagen til vanskelig Stilling i adskillige Kommuner være, at de har udskrevet for ringe Skat i de gode Tider; den Slags Sogneraad kender jeg ogsaa. Der er andre Kommuner, og det er Hovedparten af dem, der er daarligt stillede, hvor Aarsagen til deres daarlige økonomiske Stilling simpelt hen ligger i Befolkningens Sammensætning, at Kommunens sociale og økonomiske Struktur er en saadan, at Byrderne nødvendigvis maa være meget store i Forhold til Befolkningens Indtjeningsmuligheder. De to Ting, jeg her har nævnt, er Hovedaarsagerne til Vanskelighederne rundt om i Landets Kommuner. At der kan være enkelte Kommuner, hvor daarlig Administration er en medvirkende Aarsag til Kommunens daarlige Stilling, skal jeg ikke benægte, men det er de forholdsvis faa Tilfælde.

Og der er her en Ting, jeg gerne vilde sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen med Henblik paa Fremtiden. Det ærede Medlem skulde lægge Mærke til, at alle de Mennesker her i Danmark, som ønsker at hindre en retfærdig Skattereform — og det vil sige meget mægtige Kræfter —, som har Fordel af den Skattefordeling, der er i Øjeblikket — de benytter altid dette Argument om den daarlige Administration til at dække sig selv, og naar jeg nu om nogen Tid kommer med et Forslag om en retfærdigere Skattefordeling for Landets Kommuner, kommer med en Udliggingsordning, saa skal det ærede Medlem se, hvordan alle de, der profiterer af den nuværende Ordning, kommer og siger: Ja, det, der nu skal ske, er, at vi skal til at betale til alle dem, der smider Pengene ud. Jeg vil haabe, at jeg ikke skal finde det ærede Medlem i dette Kor til den Tid, for saa bliver der jo ikke noget ud af den retfærdige Skattereform, som bl. a. ogsaa de Egne, det ærede Medlem repræsenterer, er saa uhyre interesseret i.

Jo, jeg kender nok denne Henvi-

til de enkelte daarligt administrerede Kommuner; det er Dæksmanden for de Kommuner, der profiterer i en urimelig Grad af den nuværende Stilling. Det har glædet mig at se, at i den Pjece, som er udsendt, saa vidt jeg husker med et Forord fra den Forening, der er dannet i Jylland, Provins—Hovedstad, gøres der netop opmærksom paa det Faktum — og den Deputation, som jeg talte med fra den paagældende Forening, var ganske klar derover —, at Hovedaarsagen til Uligheden maa søges i Befolkningens Sammensætning i de forskellige Kommuner, i Forholdet mellem de Byrder, der følger af Kommunens sociale Struktur, og Befolkningens Indtjeningssevne.

Jeg vil altsaa gerne henstille, at man under Behandlingen af dette Forslag erindrer, at det er et Forslag til en midlertidig Ordning, under hvilket alle disse mere dybtgaaende Problemer, man her har rejst, ikke hører hjemme, men at de maa hen-skydes til saglig Behandling, naar vi kommer til Forslaget om den mere permanente Ordning.

Selvfølgelig er jeg rede til Forhandling om alle Enkeltheder i dette Lovforslag, naar Hovedprincipperne i det ikke ændres. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt talte f. Eks. om, at det ingenting betød, at en Kommune fik nogle faa Hundrede Kroner i Tilskud. Derom er jeg i og for sig enig med det ærede Medlem, og hvis det ærede Medlem ønsker Grænsen 200 Kr. sat op, saaledes at vi siger, at en Kommune overhovedet ikke faar Tilskud efter disse Beregningsregler, hvis Tilskuddet kun er 500, 800 eller 1 000 Kr., saa er jeg rede til at forhandle derom — saa meget mere bliver der til de andre.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremsatte en Udtalelse, som jeg overhovedet ikke forstod, idet det ærede Medlem over for Beregningsreglerne, over for Grundlaget i Forslaget, sagde, at man maatte erindre, at ved Bedømmelsen af Kommunernes Forhold er Ligningsprocenten slet ikke afgørende. Nej, det er ganske klart, og det er netop paa Grund af denne Sandhed, at Forslaget er affattet, som det er. Jeg vil derfor gerne henstille til det ærede Medlem, at han ved Lejlighed læser § 1, 2det Stykke, igennem, idet han da netop vil se, at der under Beregningen af Kommunernes Skattebyrde tages Hensyn til den samlede Skattebyrde, baade ejendoms-skattemæssigt og personskattemæssigt, saaledes at der gennem Beskatningsbrøken gives et Udtryk, ikke for en enkelt Del af Skattebyrderne, men for det samlede Skatte-